

Editura Litera

O.P. 53, C.P. 212, sector 4,
București, România
tel.: 021 319 63 90; 031 425 16 19;
0752 548 372
e-mail: comenzi@litera.ro
www.litera.ro

Regatul secret. Palatul fermecat
Rosie Banks

Copyright © 2019 Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză: Valentina Georgescu

Editor: Vidrașcu și fiții

Redactor: Roxana Aneculăesei

Corector: Emilia Achim

Copertă: Andreea Apostol

Tehnoredactare și prepress: Bogdan Coscaru

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BANKS, ROSIE

Regatul secret. Palatul fermecat / Rosie Banks;
trad.: Valentina Georgescu – București: Litera, 2019

ISBN 978-606-33-3713-0

I. Banks, Rosie

II. Georgescu, Valentina (trad.)

821.111

Palatul fermecat

ROSIE BANKS

București
2019

Cuprins

Cuția misterioasă	9
Oaspeți neașteptați	29
Cel mai iubit loc	45
Regatul secret	53
Jocuri de petrecere	67
Cadoul Reginei Maliția	85
Păzea!	103

Cuția misterioasă

—Cred că am terminat, Miss. Unde doriți să pun cutia aceasta? întrebă Summer Hammond după ce strânse ultimele două cărți de pe masa ei.

—Și eu am terminat, adăugă Jasmine Smith, punând ultimele lucruri într-o cutie.

Doamna Benson zâmbi.

Dumnezeule! Ce rapide ati fost, fetelor! Bravo!

Capul lui Ellie Macdonald se iți de după o masă, cu șuvitele de păr roșcat și cârlionțat date după urechi.

—Hei, mie nu mi-a spus nimeni că e un concurs! zise ea și se ridică în picioare.

Ochii ei verzi sclipeau veseli.

Jasmine îi făcu cu ochiul lui Summer.

—Se pare că suntem câștigătoare!

—Toate sunteți, spuse doamna Benson, zâmbindu-le. Acesta a fost cel mai reușit târg caritabil și asta numai datorită vouă!

Deși erau foarte diferite una de cealaltă, Ellie, Summer și Jasmine erau ca niște surori. Locuiau toate trei în același orașel și fuseseră cele mai bune prietene încă din școala primară. Summer era timidă și se trăgea de codițele ei blonde de câte ori avea emoții. Stătea, deseori, cu nasul în câte o carte despre natura înconjurătoare sau scria poezii și povestioare despre animalele ei de companie.

Jasmine era sociabilă și mereu grăbită, cu părul negru și lung întotdeauna în vînt când trecea de la o treabă la alta. Îi plăcea să cânte, să danseze și să fie în centrul atenției. Ellie era glumeață grupului, fiind mereu prima care râdea de propria stângăcie. În plus, îi plăcea mult să deseneze, fiind chiar bună la asta. Cele trei fete formau o echipă pe cinstă!

—N-a fost mare lucru, zău aşa, spuse Summer, îmbujorându-se când profesoara le lăudă. Cărțile pe care le-am vândut eu au fost în mare parte vechi, găsite prin podul casei.

—Ei bine, au fost foarte apreciate, spuse doamna Benson. Iar tu, Jasmine, ai cântat minunat la chitară. După ce

te-au ascultat cu totii, am vândut-o cât ai clipi.

Jasmine zâmbi.

—Mulțumesc, Miss. Știți că îmi place să cânt!

—Și standul de haine a avut un mare succes! Mai ales modelele acelea superbe create de Ellie Macdonald!

Doamna Benson luă de pe masă un tricou cu un imprimeu îndrăzneț în nuanțe de verde și mov și se uită la Ellie.

—Îți mulțumesc mult că ai făcut unul și pentru mine.

—Vă place desenul pe care l-am făcut, Miss? întrebă Ellie. Verdele și movul sunt culorile mele preferate.

—Ca să vezi! zise Jasmine, ai cărei ochi căprui se aprinseră când se uită amuzată la rochia cu flori mov și verzi a

prietenei ei, la ciorapii verzi și la balerinii ei mov!

Ellie chicoti, apoi se întoarse să-și ia geanta. Dar exact atunci se împiedică de ceva și căzu pe podea cu o bufnițură.

—Au!

—Ai pătit ceva? întrebă doamna Benson.

—Nu, nimic. Doar că sunt foarte împiedicată, ca de obicei! spuse Ellie și se ridică. Dar ce este asta?

Luă de jos obiectul de care se împiedicase – o cutie veche de lemn. Era din lemn masiv, cam cât palma ei, și avea un capac bombat. Deși era acoperită cu un strat gros de praf, Ellie putea să-și dea seama că era o cutie frumoasă. Pereții erau gravați cu modele sofisticate pe

care nu le putea distinge prea bine, iar pe capac era o oglinjoară, de jur împrejurul căreia se aflau șase pietre de sticlă.

Ellie șterse capacul cu mâneca și abia reuși să-și vadă chipul în oglinjoară. Lumina se reflecta jucăușă în pietricelele de sticlă. Arăta aproape... magic.

—Ce ciudat, murmură ea. Sunt sigură că nu era aici acum un minut.

Jasmine luă cutia și încercă să o deschidă.

—Capacul este întepenit, spuse ea. Nici nu se clintește.

Doamna Benson se uită la ceas.

—Ei bine, indiferent de unde o fi apărut, e prea târziu acum ca s-o mai vindem. Mai bine luați-o voi, fetelor, acasă. Cine știe, poate reuși să o deschideți!

—Oooo, da, mulțumim! spuse Summer. Este foarte drăguță! Am putea să ne punem bijuteriile în ea. Hai să mergem la mine și să încercăm să o deschidem. Eu locuiesc cel mai aproape!

Fetele își luară rămas-bun de la doamna Benson și ieșiră în fugă din curtea școlii. Locuiau toate trei într-un orașel numit Honeyvale, înconjurat de dealuri și cu o panoramă încântătoare. Casa lui Summer era la doar câteva minute de școală, imediat după oficiul poștal și magazinul de dulciuri al doamnei Mill. Doamna Mill le făcu fetelor cu mâna când acestea trecură în fugă prin fața magazinului – se obișnuise să le vadă mereu împreună!

Când ajunseră acasă la Summer, aceasta deschise nerăbdătoare ușa și se năpustiră toate trei pe scări, salutând-o în grabă pe

doamna Hammond, apoi dădură buzna în dormitorul lui Summer.

Pereții erau acoperiți de afișe cu animale sălbaticice, iar pe rafturi erau frumos ordonate numeroase cărți. Summer se așeză pe covorul alb și pufos, iar Jasmine și Ellie veniră lângă ea. De îndată ce puseră cutia din lemn gravat în fața lor, pisica lui Summer, Rosa, apără de nicăieri și începu să o adulmece curioasă.

—Și acum ce facem? întrebă Ellie.

Jasmine luă cutia cu șervețele de pe noptiera lui Summer.

—O ștergem bine!

Și trecură imediat la treabă.

—Uau! Este absolut superbă! exclamă Summer și-și trecu degetele peste conțururile cutiei.

Acum, că era curată, putea să vadă că pereții erau acoperiți cu gravuri înfățișând zâne, unicorni și alte creaturi magice. Pietrele de sticlă care decorau capacul erau de un verde aprins, strălucind ca niște smaralde.

—Ce credeți că este înăuntru? murmură Ellie.

Jasmine ridică din umeri.

—Haideți să mai încercăm o dată să o deschidem! propuse ea.

Ellie îi dădu o riglă de pe birou și încercără cu grijă să deschidă capacul, dar fără sorți de izbândă.

Summer oftă.

—Trebuie să o putem deschide cumva.

—Frecă oglinoara de pe capac cu un șervețel de hârtie ca să o curețe de ultimele urme de praf, apoi tresări.

—Oglinda. Radiază!

—Așa este, spuse Ellie cu vocea pitigăiată, privind cutia cu ochii mari de uimire. Și priviți aici — în ea sunt niște cuvinte!

Jasmine se încruntă. Citi cu vocea sugrumată cuvintele care apăruseră:

